

heden svæver i Luften. Men jeg udtaler min Tilfredshed med disse Lovforslags Fremkomst, og jeg gør det saa meget mere, som jeg synes, det er en uhyre Lykke for os, at vi umiddelbart efter Krigen kan behandle Forslag, som angaar ikke de militære Invalider, men de Invalider, som er faldet, om jeg saa maa sige, paa Arbejds Slagmark. Man er desværre mange andre Steder saaledes stillet, at man ganske sikkert ikke i dette Øjeblik har Raad til at beskæftige sig med de civile Invalider, men først og fremmest maa beskæftige sig med de militære Invalider. De Forslag, som foreligger, er jo — jeg havde nær sagt — en Arv fra den forrige Regering. Der mangler i dette Kompleks Aldersrenteforslaget, men det fremgaar af disse Forslag saavel som af Bemærkningerne til dem, at man kan vente Aldersrenteforslaget fremsat i en nær Fremtid, ogsaa fordi der jo er enkelte Bestemmelser, som staar i nøjeste Forbindelse med Aldersrenteforslaget.

Naar jeg før sagde, at jeg vilde fremsætte et Par enkelte kritiske Bemærkninger angaaende Enkeltheder i Forslaget, vil jeg gerne sige, at det ikke maa opfattes paa den Maade, at jeg skulde ønske gennem min Kritik at bryde den Enhed, som er kommet til Veje i Folketinget. Det forekommer mig tværtimod, at det maa være en Opgave for os her i dette høje Ting — og dermed stemmer ogsaa alle de Udtalelser, der er fremkommet fra de enkelte Ordførere — at bevare den Enhed, som er skabt i Folketinget, saaledes at vi ret hurtigt kommer til en Afslutning af disse Forslag her i Lands-
tinget.

Der er ingen Tvivl om, at Sygekasseloven er en af de allervigtigste Love i den senere Tids sociale Lovgivning; thi Lovgivningen med Hensyn til de statsanerkendte Sygekasser har skabt en Tryghed indenfor en Mængde smaa Middelstandshjem, en Tryghed, som ganske sikkert ikke har været til Stede tidligere. Der er i Virkeligheden to Arter af Ændringer, der foreligger til Sygekasselovforslaget. Den ene Art gaar ud paa at forbedre Sygekasselovens Bestemmelser, og den anden omhandler den Sammenknytning, der er mellem Sygekasselovforslaget og Invaliditetsforslaget. Jeg agter, i Modsætning til andre ærede Medlemmer, at begynde med Sygekasselovforslaget, og jeg gør da straks opmærksom paa en Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 1. Den er ikke saa uhyre vigtig; men det forekommer mig, at naar vi behandler et Forslag som dette, er det ret nødvendigt, at man faar Oplysning om de

forskellige Punkter, man er i Tvivl om. Den Bestemmelse, jeg sigter til, er Bestemmelsen om, at Indenrigsministeren efter Indstilling fra Sygekassenævnet, efter at vedkommende Centralforening har haft Lejlighed til at udtale sig om Sagen, kan paabyde, at to eller flere Kasser kan sammen-sluttes. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om Meningen er, at Indstillingen skal fremkomme fra Indenrigsministeriet til Sygekassenævnet, og Sygekassenævnet saa skal tilstille Centralforeningen denne Indstilling, eller om man skal begynde fra den anden Ende, lade Indstillingen fremkomme fra Sygekassenævnet efter Forhandling med Centralforeningen. Jeg synes, det har nogen Betydning. Jeg er nemlig meget angstelig for, at man skal — jeg havde nær sagt — genere de enkelte Sygekasser i for stor en Udstrækning. Der kan være en meget stor Forskel i Forholdene. I den Kommune, hvor jeg bor, har vi en Sygekasse, som for en meget væsentlig Del bestaar af Fabriksarbejdere. De hører næsten alle til Papirindustrien, som efter min Opfattelse er ret sundhedsfarlig, og det forekommer mig noget uretfærdigt, at man vil paabyde, at en anden Sygekasse skulde sluttes sammen med denne Sygekasse; en Landsygekasse vilde ikke være tjent med, at et saadant Paabud blev givet, og derfor mener jeg, at man ikke burde lade Centralforeningen alene afgøre dette, men at man ogsaa burde konferere med de enkelte Sygekasser, og jeg tør maaske ogsaa forudsætte, at dette er Meningen.

Efter Lovforslagets § 2 skal enhver anerkendt Sygekasse give Personer mellem 14 og 40 Aar Adgang til Optagelse, men saa føjes det til, at der kan fastsættes en højere Aldersgrænse end de 40 Aar. En saadan Dispensationsbestemmelse kan maaske være heldig, men i al Almindelighed synes jeg, at Dispensationer indenfor Sygekasselovgivningen ikke er særlig tilfredsstillende. Det forekommer mig, at disse Regler i Almindelighed maa være ens.

Med Hensyn til § 3, der gaar ud paa en Ændring af § 7 i Sygekasseloven, er Forholdet det, at den første Bestemmelse, som findes i Stykke 1 i denne Paragraf, findes i det Forslag, som blev forelagt af den forrige Regering, og det er altsaa en Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende ganske kan slutte mig til. 2det Stykke af § 3 vedrører de kronisk syge, som falder ind under Kategorien Invalider. Disse Menesker ønsker man ført ind under Fattigloven. Det er en meget lidet tilfredsstillende Ordning. Jeg havde haabet og ønsket, at Mini-